

“ไปกินไอติมเซเวนเช่นกัน!!!”

อังศุรัตน์ ยี่มะมัย

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น

เป็นเช้าที่ทั้งสองฝากฝั่งถนนเต็มไปด้วยรถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์อย่างเคย รถทุกคันมุ่งตรงเข้าสู่ตัวเมือง เพื่อเริ่มต้นวันทำงานแรกของสัปดาห์ ทุกคนต่างเร่งรีบเพื่อให้ทันเวลาเช้างานของตนเอง บ้างก็ต้องเผื่อเวลาไปส่งภรรยา ก่อนเข้าที่ทำงาน บ้างก็ต้องรีบไปประชุม บ้างก็ต้องไปส่งลูกเข้าเรียนก่อน เด็กน้อยในชุดนักเรียนเต็มยศ ซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์ มือสองข้างเกาะอยู่ที่เอวคนขับชุกหน้าหลังอยู่หลังผู้เป็นพ่อเหมือนยังไม่อยากตื่นจากที่นอน มันช่างเป็นภาพที่แตกต่างจากการเดินทางไปทำงานเมื่อแปดปีก่อนของฉันทอย่างสิ้นเชิง

ในระหว่างที่รถได้จอดนิ่งสนิท ณ สีแยกไฟแดงที่คุ้นเคย เพื่อรอสัญญาณไฟที่แสนจะยาวนานนั้น ฉันก็หวนคำนึงคิดถึงวันแรกที่ฉันได้หันเหเส้นทางชีวิตการทำงานของตัวเองจากอำเภอเล็ก ๆ ที่มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายมาสู่สถานที่ทำงานที่ใหญ่โตขึ้นและมีความซับซ้อนมากขึ้นเช่นกัน

ครั้งแรกที่ตัดสินใจเปลี่ยนทางเดินของชีวิตการทำงานของตนเอง จากเภสัชกรประจำห้องยานอกในโรงพยาบาลชุมชนเล็ก ๆ เข้ามาสู่เส้นทางของเภสัชกรในกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มันมีความรู้สึกหลายสิ่งหลายอย่างประดังประเดเข้ามาในหัว “ทั้งกลัว” งานมันจะเป็นแบบไหนนะ “ทั้งกังวล” ว่าตัวเราจะเหมาะกับงานไหม “ทั้งลุ้น” ว่าพี่หัวหน้าจะรับเราเข้าทำงานไหม ทั้งตื่นเต้นและอีกหลากหลายความรู้สึก...

แต่ในที่สุดฉันก็ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มงาน คบ. ของเมืองหมอแคนอย่างเต็มตัว น้องเล็กอย่างฉันได้เริ่มต้นด้วยงาน GMP อาหารของจังหวัด ซึ่งเมื่อแปดปีก่อน มีสถานที่ผลิตอาหารในจังหวัดประมาณสิริร้อยกว่าแห่ง “ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ฉันต้องดูแลสินะ” อาทิตย์แรกของการเริ่มต้นงานเป็นไปด้วยความราบรื่นไม่มีอะไรมาก มันเป็นอาทิตย์แห่งการปรับตัวปรับใจ เริ่มจากการไปช่วยทำงานกับพี่ ๆ แต่ละคนเพื่อเรียนรู้งานให้รอบด้านก่อนตามตารางที่กำหนดไว้ ในแต่ละวันพี่ ๆ ต่างคนต่างแยกย้ายไปทำงานของตนเอง บ้างออกตรวจร้านยา บ้างออกตรวจโรงนม บ้างออกนิเทศงานอำเภอ จนแทบจะไม่ได้เจอหน้ากันเลย ได้เห็นกันเพียงป้ายชื่อและโต๊ะทำงานที่เต็มไปด้วยเอกสารงานของพี่ ๆ เภสัชกรแต่ละคน

จนเมื่อเข้าสู่อาทิตย์ที่สามทุกอย่างดูลงตัวขึ้นสำหรับฉัน ภารกิจนอกพื้นที่ของแต่ละคนเริ่มซาลงบ้าง เราจึงได้นัดกันเพื่อไปหาอะไรอร่อย ๆ กินด้วยกันตามประสาพี่น้อง “เที่ยงนี้ไปกินไอติมเซเวนเช่นกัน พี่หัวหน้าเลี้ยง!!” นั่นเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกคนมีรอยยิ้มร่วมกัน ฉันตั้งหน้าตั้งตารอคอยจนถึงเวลานัดหมายเพราะจะได้เจอพี่ ๆ พร้อมหน้ากันสักที วันนั้นไม่ได้มีโปรแกรมออกตรวจนอกพื้นที่ ฉันจึงเลือกใส่ชุดกระโปรงสีดำกับรองเท้าส้นสูง ตามสไตล์ที่ชอบใส่ตอนอยู่โรงพยาบาล ฉันมาทำงานตามปกติเริ่มต้นเช้าด้วยการเคลียร์เอกสารสรุปผลตรวจโรงงานอาหารของอาทิตย์ก่อนขณะที่ผลิตเพลินอยู่นั้นก็ได้ยินเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น หลังจากนั้นพี่เภสัชกร

ที่รับสายก็พูดขึ้นว่า "มีเคสด่วน! ออ. พึ่งแจ้งมาว่า จะลงพื้นที่เราช่วงบ่ายโมง คดี พรบ.เครื่องสำอาง มีใครอยู่บ้าง เจอกันสิบเอ็ดโมง ออ. ล่างนะ" ทุกคนที่นั่งอยู่ตรงนั้นมองสบตากันแล้วรีบก้มหน้าก้มตารีบเคลียร์งานของตัวเอง

"เอาแล้วสินี่เป็นการร่วมทำคดีแรกของ ฉันทเลยนะเนี่ย" เมื่อถึงเวลานัดหมายเภสัชกรที่ไม่ติดภารกิจก็ได้มารวมตัวกันที่ม้าหินอ่อนหน้าห้อง ออ. ล่าง วันนี้เรามีพี่หัวหน้านำทีมพร้อมกับพี่น้องอีกห้าคน เราได้พูดคุยหารือร่วมกันก่อนตามข้อมูล เพื่อวางแผนงานและแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนในการลงปฏิบัติงานในพื้นที่ตามกำลังพลที่มี ฉันทได้รับหน้าที่ในการเตรียมแบบบันทึก รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องใช้ เช่น ปากกาเมจิกหัวใหญ่ เทปกาว กรรไกร คัตเตอร์ กล้องและถุงใส่ของ ที่จำเป็นในการดำเนินคดี หลังจากนั้นทุกคนก็เผารอฟังข่าวจากเจ้าหน้าที่ ออ. เราได้รับสัญญาณให้เข้าพื้นที่ได้ในเวลาบ่ายสองโมงตรง โดยมีพี่เภสัชกรจาก ออ. สองท่านมาพบกับทีมเราก่อนที่ สสจ. และได้พูดคุยถึงข้อมูลและแนวทางการดำเนินการก่อนที่จะเข้าไปในสถานที่เป้าหมาย เราใช้เวลาเดินทางไม่ถึงสิบห้านาทีก็ถึงโกดังที่เป็นเป้าหมายของวันนั้น

ที่นั่นเป็นโกดังเก็บสินค้าขนาดใหญ่บนพื้นที่ประมาณห้าไร่ที่มีกำแพงปูนล้อมรอบกันเป็นสัดส่วน เมื่อเข้าไปถึงหน้าโกดังพบว่ารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จอดอยู่ก่อนแล้ว เมื่อฉันทก้าวเท้าลงจากรถตู้สายตาก็พบกับเจ้าบ้านสองตัวที่ถูกล่ามโซ่ไว้บริเวณด้านข้างของโกดัง สุนัขพันธุ์

ร็อตไวเลอร์สีดำขนาดใหญ่หน้าตาไม่เป็นมิตรเลย สักนิตสองตัวกำลังแข่งกันเห่าอย่างบ้าคลั่ง หัวใจฉันทันระทึกกลัวว่าเจ้าบ้านจะหลุดออกมาต้อนรับซะจริง แต่ด้วยหน้าที่จึงจำใจที่ต้องก้าวเดินตามพี่ ๆ ออกไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเข้าไปอยู่ในโกดังขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยเครื่องสำอางที่ไม่ถูกต้องจำนวนมาก

งานเริ่มต้นด้วยทีมเจรจาที่มีพี่หัวหน้าและพี่จาก ออ. พูดคุยกับผู้จัดการที่ดูแลโกดัง หลังจากนั้นทีมตรวจสอบผลิตภัณฑ์ก็เริ่มทำงานแยกผลิตภัณฑ์ตามประเด็นที่ผิดกฎหมาย ฉันทและพี่เภสัชกรอีกท่านมีหน้าที่จดบันทึกรายการที่ยึดทั้งหมด อีกทีมมีหน้าที่เก็บยึดผลิตภัณฑ์ โดยมีพี่ตำรวจช่วยในการลำเลียงขึ้นรถ เพื่อส่งเรื่องไปดำเนินการต่อที่สถานีตำรวจตามขั้นตอน กว่าจะเสร็จภารกิจของวันนี้ก็ปาเข้าไปเกือบสองทุ่มต่างคนต่างแยกย้ายกลับบ้าน เช้าวันต่อมาก็มีแถลงข่าวจาก ออ. ในการทลายแหล่งกระจายเครื่องสำอางที่ผิดกฎหมายรายใหญ่มูลค่าการกว่าห้าล้านบาทออกสู่สาธารณชน และนั่นเป็นครั้งแรกที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของทีม คบ. และเป็นคดีแรกของน้องใหม่ที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนการทำงานด้านคดี หลังจากวันนั้นฉันทได้เตรียมกางเกงและรองเท้าสำหรับออกพื้นที่ติดไว้ที่โต๊ะทำงานหนึ่งชุดเพื่อเตรียมพร้อมเสมอ

หลังจากคดีเครื่องสำอางห้าล้านผ่านไปไม่ถึงเดือนเราก็ได้มีโอกาสรวมตัวกันอีกครั้ง วันนั้นตอนเที่ยงเรามีนัดกินส้มตำร้านโปรดของพี่ชายและมีโปรแกรมกินไอติมเซเวนเซนแก้ร้อนกันต่ออีกด้วย

ฉันมีงานออกตรวจโรงงานอาหารช่วงเช้าสองราย ซึ่งน่าจะเสร็จทันตอนเที่ยงพอดี ออกตรวจโรงงานผลิตน้ำบริโภคเป็นที่แรกผ่านไปด้วยดีใช้เวลาไม่ถึงหนึ่งชั่วโมงก็เสร็จ ต่อด้วยโรงงานที่สองเป็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีความมุ่งมั่นมารวมตัวกันทำไส้กรอกอีสาน และแจ่วบองซึ่งเป็นอาหารขึ้นชื่อของแดนดินถิ่นอีสาน จึงต้องใช้เวลาในการแนะนำเรื่องมาตรฐาน GMP กันอยู่นาน ระหว่างที่กำลังสรุปผลการตรวจให้กลุ่มแม่บ้านอยู่นั้นก็มีเสียงโทรศัพท์เข้ามาเป็นเบอร์ของพี่เภสัชกรที่กลุ่มงาน และเมื่อฉันกรับสายก็ได้ยินเสียงปลายสายส่งสารว่า

“ต้องการกำลังเสริมด่วนตำรวจประสานมาขอทีมลงพื้นที่คดีอาหารปลอม เสร็จแล้วให้รีบตามมานะ” หลังวางสายฉันก็ใช้เวลาอีกเพียงสิบนาทีในการให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงสถานที่กับกลุ่มแม่บ้าน แล้วเราก็ออกเดินทางตรงไปยังสถานที่เป้าหมายต่อไป ใช้เวลาเกือบครึ่งชั่วโมงกว่าจะออกจากหมู่บ้านมาได้และต้องฝ่ารถติดอีกหลายไฟแดงกว่าจะถึงที่หมาย พี่หัวหน้าและพี่เภสัชกรอีกสองท่านได้มาถึงก่อนหน้าแล้ว

สถานที่นัดพบเป็นอาคารพาณิชย์หนึ่งชั้นเรียงติดกันสี่คูหาเป็นที่เก็บผลิตภัณฑ์อาหารปลอมอาหารที่แสดงฉลากไม่ถูกต้อง มีสื่อโฆษณาที่โหด

อวดเกินจริง รวมทั้งมีผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ไม่ถูกต้องอีกเป็นจำนวนมาก พี่หัวหน้าเข้ามาชี้แจงข้อมูลรายละเอียดให้ฟังและเราก็แยกย้ายกันไปทำหน้าที่โดยที่ไม่ได้พูดอะไรกันมากนัก เราช่วยกันตรวจสอบและแยกผลิตภัณฑ์ที่ไม่ถูกต้องแยกตามประเด็นข้อกฎหมายใช้เวลาอยู่เกือบสองชั่วโมง พี่หัวหน้าและพวกเราต่างช่วยกันขนย้ายผลิตภัณฑ์ไปยังสถานีตำรวจเพื่อความเร็ว หลังจากนั้นเราก็มารวมตัวกันอีกครั้งที่สถานีตำรวจเพื่อช่วยกันถ่ายภาพและเขียนบันทึกการของกลางที่ยึดมาทั้งหมด เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลานานพอสมควรกว่าจะครบทุกรายการ วันนั้นกว่าจะได้กินข้าวเที่ยงก็เป็นเวลาเกือบจะบ่ายสามโมงแถมได้เปลี่ยนบรรยากาศมานั่งกินร้านข้าวกระเพราไก่ไข่ดาวข้างทางใกล้ ๆ สถานีตำรวจด้วย เราลงความเห็นกันว่าเป็นกระเพราที่อร่อยมากที่สุดก็เลยไม่รู้ว่าจะเพราะหิวหรือว่ารสมือของแม่ค้ากันแน่ และเวลาล่วงเลยมาถึงประมาณเกือบหกโมงเย็นกว่าจะได้มีการแถลงข่าวร่วมกัน ก่อนแยกย้ายกันกลับบ้านพี่หัวหน้าหันมาทางพวกเราและยิ้มถามว่า

“ครั้งนี้เราจะนัดกินเซเวนซีนกันอีกวันไหนดี?” ทุกคนหันมาสบตากันโดยไม่ได้นัดหมาย ไม่มีเสียงตอบจากน้อง ๆ มีเพียงรอยยิ้มอยู่บนใบหน้าของทุกคน